

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/214/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114215059
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114215059.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrichom Paľkom, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09, proti žalovanej Slovenská republika- Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Stará Ľubovňa dňa 28.09.2012 žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu majetkovú škodu, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy. Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že exekučný súd v exekučnom konaní vedenom u R. V., nar. XX.XX.XXXX, rozhodol o žiadosti oprávneného o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 12.06.2012, k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu je v rozpore so zákonom, v predmetnom konaní neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie dôjde až po veľmi dlhej dobe.

Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1C 242/2012-8 zo dňa 10.10.2012, Okresný súd Stará Ľubovňa spojil na spoločné konanie vecí vedené na tomto súde pod sp. zn. 1C 242/2012, 1C 243/2012, 1C 244/2012, 1C 245/2012, 1C 246/2012, 1C 247/2012, 1C 248/2012, 1C 249/2012, 1C 250/2012 a 1C 251/2012 s tým, že spoločné konanie o týchto veciach sa bude viesť pod sp. zn. 1C 242/2012.

Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 13C 396/2012-60 zo dňa 24.02.2014, súd vec pôvodne vedenú na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1C 246/2012 vylúčil na samostatné konanie a bola jej pridelená v novom konaní sp. zn. 7C 214/2014.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 18.08.2014, kde žiadala žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Poukázala na zmatečnosť podania a na skutočnosť, že v podaní žalobcu absentujú základné náležitosti návrhu na začatie konania. Rovnako uviedla, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Žalovaná mala za to, že v tomto prípade ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Rovnako poukázala na to, že v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody voči štátu podľa Zákona č. 514/2003 Z.z., musia byť splnené nevyhnutné predpoklady a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom. Súdna prax ukázala už dávnejšie, že

lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. V exekučnom poriadku je uvedená lehota na vydanie poverenia o vykonaní exekúcie, ale nie na rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti. Zároveň poukázala na to, že nie vždy samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty znamená vždy automaticky prietahy v konaní. Žalobca v tomto konaní nepreukázal vznik škody, ako ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Z dôvodu, že neboli splnené základné predpoklady zodpovednosti štátu za škodu podľa Zákona č. 514/2003 Z.z., žalobu žalobcu žiadala v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to pripojeným spisom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1C 246/2012, pripojeným exekučným spisom sp. zn. 3Er 408/2011, vyjadrením žalovanej zo dňa 18.08.2014, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Pokiaľ ide o majetkovú škodu, žalobca túto v žalobe odôvodňoval ako škodu, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov, spojených s jeho činnosťou, uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, keď zbytočne uplynulo v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Poškodený v tomto prípade vynaložil náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, pomocou informačného systému v sume 70,00 Eur, poplatky na udržanie a správu informačného systému v sume 40,00 Eur, ako aj na administratívne spracovanie textov urgencií, adresovaných exekučnému súdu sumu 15,00 Eur. Celkovo tak vznikla žalobcovi majetková škoda v sume 125,00 Eur.

Zároveň si touto žalobou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú vypočítal paušálnou sumou, keď ústavný súd za prietahy v konaní priznáva podľa ustálených nálezov ústavného súdu za každý rok poznačený prietahmi satisfakciu v sume 660,00 Eur. Poškodený uskutočnil výpočet nároku alikvótnym pomerom 55,00 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu na základe vypočítanej doktríny Ústavného súdu SR.

Z exekučného spisu pod sp. zn. 3Er 408/2011 súd zistil, že dňa 16.08.2011 u povinného R. V., bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03362/11 zo dňa 13.05.2011, Zmluvou o úvere zo dňa 26.04.2010 a Zmenkou č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.04.2010. Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č.k. 3Er 408/2011-12 zo dňa 05.09.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v časti 0,25 % zmenkového úroku denne zo sumy 1.107,01 Eur od 10.01.2011 do zaplatenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.03.2012. Voči uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dňa 20.09.2011 odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 10CoE 52/2011-24 zo dňa 16.02.2012 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Uznesením č.k. 3Er 408/2011-28 zo dňa 30.05.2012 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to z dôvodu, že nebola splnená písomná forma rozhodcovskej doložky, tá nebola dodržaná v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.04.2010. Súd mal tak za to, že rozhodcovská doložka je neplatná, rozhodcovský súd tak nemal právomoc prejednať tento spor, a preto ním vydaný rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2012. Voči uvedenému uzneseniu podal oprávnený dňa 13.06.2012 odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 5CoE 111/2012-41 zo dňa 25.09.2012 bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené. Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 3Er 408/2011-47 zo dňa 18.12.2012 súd exekučné konanie postupom podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku zastavil, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.01.2013.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 06.11.2014 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ako aj v neprítomnosti žalovanej.

Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 05.11.2014, kde žiadal odročiť pojednávanie, zároveň týmto podaním ospravedlnil svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní z dôvodu kolízie vedenej na Okresnom súde Trenčín.

Žalovaná svoju neprítomnosť ospravedlnila v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 31.10.2014, kde žiadala vec prejednať v ich neprítomnosti a rozhodnúť na základe listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Poukázala na zásadu hospodárnosti.

Súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, ako aj právneho zástupcu žalobcu.

Súd dôvod na odročenie pojednávania a to kolíziu pojednávanií právneho zástupcu žalobcu na Okresnom súde Trenčín nepovažoval za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania.

Súd poukazuje na rozsiahlu judikatúru súdov v tejto oblasti podľa ktorej samotná kolízia pojednávanií právneho zástupcu účastníka nie je bez ďalšieho dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. (porovnaj tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 77/2002).

Otázka kolízie pojednávanií účastníka konania, resp. jeho právneho zástupcu ako „dôležitého dôvodu“ na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. bola už opakovane riešená v judikatúre dovolacieho súdu, ako aj v rozhodovacej praxi Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 68/98 z 13. januára 1999 [uverejneného pod poradovým (publikačným) číslom: 11/1999 v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky] obsahom základného práva zaručujúceho právo každého, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkoľvek jeho žiadosti na odročenie pojednávania. Kolízia dvoch pojednávanií toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie „dôležitého dôvodu“ na odročenie riadne a včas vytyčeného pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti „dôležitého dôvodu“ (§ 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu.

Súd je toho názoru, že kolízia pojednávanií nie je relevantná z dôvodu kolízie dvoch pojednávanií toho istého účastníka na rôznych súdoch, o ktorej právny zástupca žalobcu vedel v dostatočnom časovom predstihu. Súd zdôrazňuje, že žalobca podal veľké množstvo žalôb, v ktorých splnomocnil toho istého právneho zástupcu, bolo na ňom, aby zabezpečil personálne zastúpenie svojho klienta na jednotlivých pojednávaniach. Navyše súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania nespĺňa ani zákonné náležitosti žiadosti o odročenie pojednávania v zmysle ustanovenia § 119 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Z tohto dôvodu súd žiadosť o odročenie pojednávania žalobcu nepovažoval za dôvodnú, preto postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej

rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 2 písm. i) Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Žalobca v tomto prípade podal žalobu o náhradu škody za nesprávny úradný postup, v ktorých si uplatňoval náhradu majetkovej škody, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy, majúc za preukázané, že konaním exekučného súdu došlo k relevantným prieťahom v konaní, keď súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote 15 dní. Podľa jeho názoru tak došlo k prieťahom v konaní, na základe toho si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy.

Je potrebné zdôrazniť, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodnutím.

Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť, spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej, alebo v dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel, predpísaných právnou normou, pre konanie orgánu verejnej moci, alebo k porušeniu poriadku, určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu verejnej moci, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní, smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí.

Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorému dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

Žalobca odvodzoval svoj nárok na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Stará Ľubovňa, keď nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

Súd uvádza, že v rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh samotného rozhodcovského konania.

Exekučný poriadok určuje lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, nie na vydanie iného rozhodnutia o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade, ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne, pričom súd zdôrazňuje, že takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré by bola určená 15 dňová lehota. Pre rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, zákonná lehota neexistuje, teda nemožno konštatovať, že v prejednávanej veci nebola dodržaná lehota na vydanie rozhodnutia, keďže zákon v čase podania návrhu na súd lehotu neurčoval, zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu, najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Žalobca súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, aby počas trvania exekučného konania bol v neistote a hrozila mu akákoľvek škoda. Rovnako súdu nepreukázal, že doba od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o jeho zamietnutí viedla k strate jeho legitímnych očakávaní, že nastane zákonom predpokladaný stav a vyvolala riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky.

Nepochybne o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdneho exekútora bolo v exekučnom konaní rozhodnuté.

Súd opätovne zdôrazňuje, že podľa jeho názoru citované ustanovenia exekučného poriadku stanovujú lehotu pre exekučný súd, iba na rozhodnutie súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Na rozhodnutie súdu o zamietnutí takejto žiadosti podľa názoru súdu neexistuje zákonom stanovená lehota 15 dní.

V prípade ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne, pričom súd zdôrazňuje, že takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré by bola určená 15 dňová lehota. Pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, zákonná lehota neexistuje.

Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelení poverenia na vykonania exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu, najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Je tak dôležité podotknúť, že v tomto prípade nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že nebola dodržaná zákonom stanovená lehota, nakoľko v exekučných konaniach, čo mal súd za preukázané z pripojených exekučných spisov, exekučný súd preskúmaval materiálnu správnosť predložených rozhodcovských rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu.

V exekučnom konaní rozhodoval súd o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.107,01 eur. Súd je toho názoru, že ak sa rozhodovalo o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti, exekučný súd nemal zo zákona stanovenú lehotu 15 dní. Ako súd už vyššie zdôraznil 15-dňová lehota sa týka iba postupu exekučného súdu pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, žalobca napriek poučeniu súdu podľa § 120 ods. 4 O.s.p., žiadnym spôsobom nepreukázal ich vznik. Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz, na preukázanie svojich tvrdení. Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo vôbec preukázať, aby mu v súvislosti s postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v exekučnej veci, vznikla akákoľvek škoda, či ujma.

Žalobca si uplatnil nárok na náhradu nákladov spojených so správou a vymáhaním pohľadávky bez toho, aby tieto položky bližšie špecifikoval. Žalobca svoje tvrdenia o vzniku škody v žalobe všeobecne popísal, nijako nezdokladoval, určenie výšky majetkovej škody v žalobe nie je dôkazom o jej vzniku.

Žalobca doručil súdu Znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. V bode 2. Úvodnej časti znaleckého posudku je uvedené, že tento bol vypracovaný za účelom súdneho konania, avšak nie je v ňom bližšie špecifikované ku ktorému súdnemu konaniu. Nakoľko ide o všeobecný znalecký posudok a nejedná sa o posudok, ktorý bol vypracovaný na konkrétnu právnu vec, súd na neho neprihliadal. Znalecký posudok bol vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a prípadne nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach. Znalecký posudok sa nevzťahuje na konkrétne právne veci, ide o všeobecný posudok, ktorý sa vzťahuje na hromadné podanie žalobcu v obdobných veciach. Znalci sa navyše vyjadrujú k právnym otázkam, čo im vôbec neprináleží.

V časti uplatnenia náhrady nemajetkovej ujmy, dospel súd k záveru, že v prejednávanej veci by stačilo iba prípadné konštatovanie porušenia práva a nie sú dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, s prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody.

Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku, nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným, nie je ani dôvodom k insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase, pred rozhodnutím v základnom konaní. Tieto všeobecne známe riziká sú i rizikom každého podnikateľského subjektu.

Súd ešte môže podotknúť, že samotnú situáciu vyvolal aj samotný žalobca tým, že uprednostnil rozhodcovský súd (súkromnoprávny orgán), pred všeobecným súdom, ktorý by nepochybne pri rozhodovaní vychádzal zo zákona o ochrane spotrebiteľa a ustálenej súdnej praxe.

Súd môže jednoznačne konštatovať, že žalobca súdu nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Stará Ľubovňa v príslušnej exekučnej veci.

Z týchto dôvodov súd má za to, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nedošlo k vzniku škody a žalobca ani nepreukázal príčinnú súvislosť.

Z týchto dôvodov súd vyhodnotil žalobu žalobcu v celom rozsahu za nedôvodnú a preto ju v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tomto konaní bol žalobca v celom rozsahu neúspešný, žalovanému trovy konania nevznikli, preto súd ich náhradu účastníkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.